

**Artisans and their practice of construction
and decoration of Buddhist monasteries
in the low-country of Colonial Ceylon
(1750-1900)**

J. A. V. N. Jayathilaka

ශ්‍රී ලංකාවේ පහතරට වෙරළබඩ කීර්ගේ පහතරට පැවති චිත්‍ර සම්ප්‍රදාය දකුණු ඉරාකුලය ලෙස හැඳින්වෙන අතර එය උඩරට ප්‍රදේශයේ පැතිර තිබූ මධ්‍යම මහනුවර ඉරාකුලය සමග සැසඳීමේ දී චිත්‍ර ශිල්පීන්ගේ සමාජ-සාස්තෘනික පසුබිමෙහි සහ නිර්මාණ ක්‍රියාවලියෙහි වෙනස්කම් ගණනාවක් දක්නට ලැබේ. උඩරට සිත්තරුන් සඳහා සම්මතව පැවති කුලකුමය පහතරට දී ඒ අයුරින්ම අනුගමනය නොකිරීම තුන් එකකි. උඩරට සිත්තරුන් තවත්දත්ත කුලයට සීමා වූව ද දකුණු ඉරාකුලයේ දී එම කුලයට අමතරව දූරාව, තරාව, නැකති වැනි කුලවල ශිල්පීන්ට ද සිතුවම්කරණයේ නියැලීමට අවස්ථාව ලැබුණි. උඩරට දී මෙන් සිත්තරුන්ට පැහැවුණු දැඩි ශිල්ප ධර්ම පුහුණු සම්ප්‍රදායක් පහතරට දී ක්‍රියාත්මක නොවීම තවත් වැදගත් කරුණකි. මේ නිසා සාම්ප්‍රදායික සම්මත මෝස්තර රටා වෙනුවට ශිල්පීන්ගේ ස්වාධීන ලක්ෂණ සහ බටහිර ලක්ෂණ දකුණු ඉරාකුලයේ සිතුවම්වලට සුලභ ව එක් වී ඇත. එසේම දකුණු ඉරාකුලයේ සිතුවම් විවිධත්වයෙන් ද යුතු අතර එහි උප ශෛලීන් පහක් පමණ හඳුනාගත හැකි ය. පහතරට දී සිතුවම් නිර්මාණය ක්‍රමයෙන් කොන්ක්‍රීට් ක්‍රමය මත පදනම් වූ ක්‍රියාවලියක් බවට බවට පරිවර්තනයවීම් දකුණු ඉරාකුලයේ තවත් වැදගත් ලක්ෂණයකි. පත්පල් චිත්‍ර ආදී මට අමතරව දකුණු ඉරාකුලයේ ශිල්පීන් නාට්‍ය පසුබිම් දර්ශන නිර්මාණය, ක්‍රීඩාගාර ලාංචන ආදී ම වැනි කටයුතු වල ද නියැලුණුවට සාධක නමු වේ. දකුණු ඉරාකුලයේ ශිල්පීන් බහුතරයක් ආර්ථික වශයෙන් අස්ථාවර තත්ත්වයක පසුවීම තවත් සැඟ පෙනෙන ලක්ෂණයකි. මධ්‍යම මහනුවර ඉරාකුලයේ සිත්තරුන්ට මෙන් සත්කස්, සිටිටු, කුඩපත් ආදියෙන් කළ ධර්මා දීමනා දකුණු ඉරාකුලයේ

© J. A. V. N. Jayathilaka
සාස්. පුස්තකාලයේ ප්‍රකාශනයකි. මුද්‍රණය සඳහා ආරාධනා කළේ චිත්‍ර සම්ප්‍රදාය පුස්තකාලයයි.
මහනුවර සාස්තෘනික පුස්තකාලය * කලාපය: 2008. මහනුවර, කොළඹ 05, කුලකුමය විශ්වවිද්‍යාලය